ARBETARE I ALLA LÄNDER, FÖRENA ER!

RiktpunKt

NUMMER 8 ÅRGÅNG 24 OKTOBER 2014 ORGAN FÖR SVERIGES KOMMUNISTISKA PARTI

Studenternas fredspris

De norska studenternas fredspris gick i år till 23-åriga Ayat al-Qurmezi, aktivist och tidigare lärarstudent vid universitetet i Bahrain som för tre år sedan blivit fängslad ...

SIDA 9

SKP angående ubåtar

Det är alltid lika tröttsamt att kommentera krigshetsarnas och borgerlighetens ständiga rysshets eftersom de är så innerligt fantasilösa.

SIDA 7

» Överskottsmålet och budgettaket är för den nytillträdda regeringen heliga... »

SIDA 3

RiktpunKt

Organ för SKP Sveriges Kommunistiska Parti
Ansvarig utgivare Gun Isaxon
ISSN ISSN 1102-7010
Epost riktpunkt@skp.se
Postadress Flyghamnsgatan 1
128 35 Skarpnäck
Besöksadress Flyghamnsgatan 1
Telefon 08-735 86 40
Prenumeration helår 200:-, kvartal 50:-,
utland 350:-
Lösnummer 20:-
Plusgiro 421 53 84-1
Bankgiro 636-7080
Webb www.riktpunkt.nu

För obeställt material ansvaras ej.
Citera oss gärna, men ange källan.

Innehåll RIKTPUNKT NR 8 2014

Uttalande från Initiativet	2
Budget i balans	3
Klassorienterad kamp mot arbetslösheten	4
Gratis medicin till barn	6
SKP angående ubåtar	7
Sovjetunionens militära betydelse	8
Valet 14 september	9
Studenternas fredspris	9
Solidaritet med det irakiska folket	10
Terrormassakerna i Kobani	11
Kampen för social rättvisa fortsätter	11
Det kalla krigets retorik är på väg tillbaka	12
Jaruzelski december 1981	13
Val i Tunisien	14

Till Socialistiska Oktoberrevolutionens 97:e årsdag

"Det viktiga är att isen är bruten; vägen är öppen och tillvägagångssättet står klart" V.I. Lenin

Den stora Socialistiska Oktoberrevolutionen i Ryssland 1917 är en historisk milstolpe i arbetarklassens kamp för att bryta kapitalisternas makt, att bygga socialism och att avskaffa människans utsugning av människan.

Bosjevikernas revolution var resultatet av en explosiv skärpning av de sociala motsättningarna i det tsaristiska Ryssland under första världskriget, som gjorde landet till en svag länk i det globala imperialistiska systemet.

Att revolutionen förverkligades bekräftar att bara ett kommunistiskt parti med revolutionär strategi, lett av marxismen-leninismen, byggt på arbetsplatserna och med närhet till folket, kan säkra arbetarklassens ledande roll i dess allians med förtryckta folkliga skikt för "det revolutionära språnget".

Oktoberrevolutionen inledde en ny historisk era, eran av övergången från kapitalism till socialism. Det skedde genom att arbetarklassen i allians med fattiga folkliga skikt erövrade den politiska makten genom socialisering av produktionsmedlen, central planering och de arbetandes sociala kontroll, i syfte att upprätta det nya socialistiskkommunistiska samhället, vars kriterium är tillfredsställelsen av folkets behov.

Socialismen har gett ett stort bidrag till folkens kamp och det kan inte raseras genom lömska attacker från opponenterna, de borgerliga och opportunistiska apologeternas.

Sovjetunionen spelade en avgörande roll i folkens antifascistiska seger i andra världskriget, med 20 miljoner döda och oräkneliga materiella förluster.

Arbetslöshetens problem var löst i de socialistiska länderna och rätten till arbetet garanterad. Arbetstiden blev sänkt och rätten till social säkerhet fastställd. Modern hälsovård och sann utbildning erbjöds utan kostnad och utgjorde folkets reella rättigheter. Det fanns äkta omsorg om barnen, ungdomarna, unga par, de äldre och de sjuka.

Rätten till bostad, idrott, kultur och rekreation var säkerställd. Det var motvikten till imperialismens aggressivitet, det var en faktor för fredens försvar.

Sovjetmaktens landvinningar gav impulser till folkens kamp över hela världen.

Det kontrarevolutionära omstörtandet av socialismen ändrar inget av vår eras karaktär.

Kommunisterna lär sig av felen, misstagen, kränkningarna av den socialistiska uppbyggnadens lagar som ledde till socialismens störtande och restaureringen av kapitalismen med smärtsamma konsekvenser för människorna i de tidigare socialistiska länderna och för alla människor.

Social utveckling går framåt med klasskampen som drivkraft.

Kapitalism, systemet som beror på människans utsugning av människan, har nått sina historiska gränser. Den leder till kriser, fattigdom och imperialistiska krig.

Socialism är nödvändig och tidsenlig.

Makten finns i arbetarklassens händer.

Välfärden finns i händerna på de som producerar den.

En ny social organisation med tillfredsställelsen av folkens behov som kriterium.

Länge leve den Stora Socialistiska Oktoberrevolutionen.

UTTALANDE FRÅN EUROPEISKA KOMMUNISTISKA OCH ARBETARPARTIERS INITIATIV

Budget i balans

Den nya regeringen presenterade i förra veckan sin budget, en budget som är i balans på inkomst och utgiftssidan. Utgifterna för reformer hamnade på 25,35 miljarder och intäktssidan ökar med 25,47 miljarder främst genom skattehöjningar och slopande av ungdomsrabatten på arbetsgivaravgifter för unga under 26 år, men även för de över 65 som väljer att jobba vidare.

Miljöpartiets avtryck i budgeten är inte särskilt gröna, de bär snarare Alliansens kulör; restaurangmomsen blir kvar, den reform som beskrivits som den dyraste och minst jobbskapande av alla experter som uttalat sig i frågan. På utgiftssidan ingår också satsningar med 680 miljoner på försvaret, ett anslag som kan verka modest, men då utelämnar man de 2 miljarder som skall satsas på JAS-planen redan under hösten på grund av att Schweiz avstod från att köpa dem. Satsningen på försvaret är bland de största procentuella satsningarna under den tänkta mandatperioden. Under 2018 avser man satsa närmare 2 miljarder.

Vänsterpartiets avtryck i budgeten handlar om 600 miljoner i budgeten, som omfattar ca 980 000 miljoner, en summa som handlar om höjt underhållsstöd till ensamstående föräldrar. Säkert en välbehövlig höjning men frågan är om det verkligen är staten som ska stå för de pengar som skall betalas när en ensamstående förälder får underhållsbidrag. I övrigt har Vänsterpartiet sålt sig för löften om utredningar som skall vara klara i slutet av mandatperioden.

Orättvisorna i skattesystemet, skapade genom jobbskatteavdragen som infördes av den borgerliga regeringen till en kostnad av 980 miljarder under de 8 år när de hade regeringsmakten, löses i budgeten genom en skattesänkning för pensionärer med en pension lägre än 20 000 kronor i månatlig pension. Kostnaden för denna reform är strax under 2 miljarder. En pensionär som har en garantipension på strax över 7 000 får sin skatt sänkt med 130 kronor i månaden. De flesta pensionärer torde ha svårt att jubla över denna generositet. Vad det betyder för många av våra invandrare som inte ens når full garantipension på grund av att de inte har varit bosatta i Sverige under 40 år framgår inte av budgeten. Det kan ju knappast lösas genom de 200 miljoner som man satsar på höjt bostadstillägg för pensionärer, där 95 procent av boendekostnaden understigande

5 000 i månaden görs bidragsberättigade.

Att taket och grundbeloppet skulle höjas i arbetslöshetskassan är ett krav som den fackliga rörelsen länge krävt, och vi kan bara konstatera att det verkligen var på tiden. Om det är rätt nivå på taket är däremot mer tveksamt, de flesta som blir arbetslösa får nu en ersättning motsvarande 20 000 i månaden. Ersättningen till sjuka som dessutom är arbetslösa höjs till 543 kronor per dag, cirka 16 300 kronor i månaden från den 1 maj 2015. Det har påstått att reformeringen av A-kassan skulle vara oerhört dyrt att genomföra, men de verkliga kostnaderna visar sig ligga kring 2,4 miljarder och under 2015 på 1,65 miljarder på grund av att samordningen med Försäkringskassan inte träder i kraft förrän 1 maj 2015.

Överskottsmålet och budgettaket är för den nytillträdda regeringen heliga. Reformerna ska finansieras krona för krona. Eftersom staten just nu går med ett stort underskott, säger finansminister Magdalena Andersson. Även om hon utsträcker överskottsmålet till 2018. Och det stora underskottet begränsar sig till 32,6 miljarder för 2015.

Överskottsmålet och budgettaket är för den nytillträdda regeringen heliga. Reformerna ska finansieras krona för krona. Eftersom staten just nu går med ett stort underskott, säger finansminister Magdalena Andersson. Även om hon utsträcker överskottsmålet till 2018. Och det stora underskottet begränsar sig till 32,6 miljarder för 2015. Ett av klara stödpartier till budgeten, Vänsterpartiet, som stod bakom överskottsmålet när det lanserades i mitten av 1990-talet börjar vackla i frågan och vill ersätta överskottsmålet med ett mål om att de offentliga finanserna ska vara i balans över en konjunkturcykel och är tydligen oense med Magdalena Andersson om tomma lador då de anser att svenska offentliga finanserna i dag hör till de starkare i världen.

Budgeten är inte bara i ekonomisk balans utan innehåller även en politisk balans som skall hjälpa Stefan Löfven att fria till de borgerliga partierna för att kunna få budgeten antagen i riksdagen under hösten. En balansakt som förhindrar en verklig politisk omläggning, något annat är kanske inte att vänta mot bakgrund av valresultatet.

Vad som saknas är offensiva satsningar på alla de eftersatta områden som är uppenbara: skola, vård och omsorg men även bostadsbyggande då en skriande brist på bostäder nu finns i nästan hela landet. Och i synnerhet storstäderna. T.ex. Malmö saknar minst 10 000 bostäder. Under förra året ökade inflyttningen till Malmö med ca 5 000 personer och det kommunala bostadsbolaget som gjorde en vinst på 200 miljoner färdigställde enbart 28 lägenheter. Med en regering och riksdag som inte förstår vad som är dagens huvudproblem utan förlitar sig på en marknad som aldrig kunnat lösa några problem utom att skapa goda möjligheter att roffa åt sig profiter.

Dagens huvudproblem är den höga arbetslösheten och bristerna i välfärden. Därför fordras stora investeringar som kan få ned arbetslösheten och stärka välfärden. Investeringar som lyser med sin frånvaro i budgeten.

Socialdemokraterna har satt upp målet att Sverige ska ha lägst arbetslöshet i EU 2020. Åtgärder som extratjänster för långtidsarbetslösa och 90-dagarsgarantin är några steg på vägen för att nå målet.

Skall det låta sig göras fordras det investeringar annars blir det bara en kosmetika som flyttar ut arbetslösa ur statistiken.

Satsningar som kommunisterna föreslog i sitt valprogram med ”bygg ut den offentliga sektorn”, bygg ut ”statliga basindustrier” och en ”statlig bostadsbyggnadsbank” är investeringar som är nödvändiga för att flytta makten från kapitalet till det arbetande folket, det skulle vara en utveckling som Sverige behöver.

Men den når vi inte genom att anpassa politiken till borgerligheten, den når vi genom kamp mot kapitalet och dess fåtalsvälde.

Vi behöver inte mer borgerlig politik.

Den 3 oktober 2014 uppmanade Facklig Världsfederation till en kampdag mot arbetslöshet, vi återger uppropet här.

3 oktober 2014: Internationell, klassorienterad kamp mot arbetslösheten

Fackliga Världsfederationens sekretariat väljer som centralt fokus inför aktionsdagen 2014, kampen mot arbetslösheten. Detta val var inte slumpmässigt. Arbetslösheten är idag det största och farligaste problemet för den internationella arbetarklassen i den kapitalistiska världen. Flera miljoner människor är arbetslösa, de som är förvisade till fattigdom och de som berövas till och med det mest grundläggande. Miljoner är arbetsslavar i den oregistrerade arbetskraften, på deltidsarbeten, legoarbeten under oanständiga arbets- och löneförhållanden. Varje familj har arbetslösa medlemmar, vilket gör arbetslösheten till ett generellt problem. Borgerligheten och dess regeringar utnyttjar detta problem till fördel för sina intressen. De sänker lönerna och skär ner på socialbidragen. De föreslår en utveckling till fördel för monopolen där arbetarna inte har några rättigheter utan istället dåliga löner, inga fasta arbetstider, ingen social trygghet och ingen fortbildning..

Fackliga Världsfederationens sekretariat insisterar på att kampen mot arbetslösheten är en central uppgift för arbetarklassen och alla fackliga organisationer. Endast den klassorienterade kampen kan skapa en väg ut ur den nuvarande situationen, till gagn för de arbetslösa, arbetarna och folkliga skikt. Arbetarklassen i allians med det fattiga bondfolket, egenföretagarna, ursprungsbefolkningarna och den progressiva intelligentian måste kräva folkvänliga lösningar. För idag och för imorgon.

DE ARBETSLÖSA OCH ARBETARKLASSEN

I Asien, i Syd- och Nordamerika, i Europa, i Afrika, i Mellanöstern och i Australien - arbetslöshet är kapitalismens medfödda kännetecken. Det är en del av dess DNA. Idag som ett resultat av kapitalismens internationella kris. Arbetslöshetens procenttal ökar i alla länder.

Fackliga Världsfederationen uppmanar alla fackliga organisationer att delta på den internationella aktionsdagen för att försvara rätten till arbete, rätten till ett värdigt arbete och att kräva omedelbara skyddsåtgärder för de arbetslösa.

Fackliga Världsfederationen vädjar den 3 oktober till alla miljontals arbetare världen över att delta i aktiviteter, initiativ, protester, demonstrationer och strejker.

Fastän arbetslösheten är ett stort sår för arbetarklassen världen över, kan vi inte definiera problemet i specifika siffror. Statistiska metoder som övervakar arbetslösheten är opålitliga då dessa fortfarande är ett politiskt och statligt redskap och knep som syftar till att manipulera den allmänna opinionen. Siffrorna justeras utifrån regeringarnas och arbetsgivarnas efterfrågan. De officiella statistiska uppgifterna väljs baserat på Internationella Arbetsorganisationens definition. Denna lyder som följer: Arbetslöshetssiffran representerar arbetslösa personer som en procentandel av arbetskraften. Arbetskraften är det totala antalet anställda och arbetslösa människor. Arbetslösa personer innefattar personer 15 till 74 år gamla som inte har något arbete under referensveckan.

- är tillgänglig för att börja arbeta inom de närmsta två veckorna

– och har aktivt sökt arbete de senaste fyra veckorna eller har redan hittat ett jobb och är redo att börja jobba inom de närmsta tre månaderna.

Enligt Internationella Arbetsorganisationen var mer än 197 miljoner människor arbetslösa världen över 2012, det vill säga 6 procent av den totala globala arbetskraften.

Det är dock tydligt att Internationella Arbetsorganisationens definition exkluderar ett stort antal arbetslösa eller folk som berövas en anständig lön. Till exempel de som har arbetat endast en timme i veckan med informationsinsamlandet, säsongsarbetarna, arbetarna i familjeföretagen som inte får betalt, de som uppgav att de inte är förmögna att arbeta inom de närmsta två veckorna till exempel på grund av hälsorelaterade orsaker, de som deltar i yrkesinriktade program eller som praktiserar och som inte får en anständig lön, de som har slutat med att skriva in sig som arbetssökande då de har förlorat hoppet på grund av långtidsarbetslöshet, före detta bönder som nyligen har förlorat sin mark och som söker anställning.

VARFÖR EXISTERAR ARBETSLÖSHET?

Arbetslöshet är ett medfött karaktärsdrag för det kapitalistiska produktionssättet. Den kapitalistiska produktionen är upplagd för profiter som sitt enda mål och inte för folkets behov. Arbetslöshet är till nytta för kapitalet. Den används för att bevara rädslan för att bli avskedad och till att pressa arbetarklassen till att sänka sin standard och sina krav i förhandlingen om arbetskraftens säljpris.

I arbetslöshetens namn förbises och avskaffas också arbetsrättsliga och fackliga rättigheter. Den åtta timmar långa arbetsdagen överträds, flexibla arbetsvillkor uppmuntras, kontraktsarbete implementeras varje månad, varje vecka, varje dag, underkontraktsarbete legaliseras som ett modernt slaverisystem, företag erbjuds statlig finansiering för att anställa arbetskraft, väldiga skattebefrielser införs för företag. Dessutom är arbetslösheten nödvändig inom kapitalismen då arbetskraftsreserven är en outtömlig källa tillgänglig för alla möjliga val av kapitalistisk investering.

VARFÖR STIGER ARBETSLÖSHETEN I SNABB TAKT?

Under den rådande internationella kapitalistiska krisen är procentantalet profitkapitalister bortsett från deras investeringar lägre än under utvecklingsperioden eller inte så högt som önskat. Detta är en av de grundläggande orsakerna till varför företag slås ihop eller förvärvas, investeringarna stoppas eller flyttas. Det pågår en allmän omplacering, koncentration och centralisering inom ramverket för konkurrensens produktion, till exempel överföringar av investeringar till andra länder med billigare arbetskraft eller byte av investeringsfält. Många medelstora eller större företag stänger ner. I generella termer - en förstörelse av produktiv-

krafterna äger rum som massivt påverkar den största produktivkraften: arbetarklassen. Miljontals löntagare tvingas ut i arbetslöshet i och med att företag läggs ner eller reformer tillämpas i offentlig sektor. Andra påverkas av arbetsfientliga principer, löne- och pensionssänkningar och av attacker på arbete och sociala rättigheter. Dessutom intensifierar de imperialistiska attackerna och imperialisternas krig problemet och förvärrar situationen.

Bild från Indien på den internationella kampdagen

KAN ARBETSLÖSHETEN ELIMINERAS?

Definitivt! Detta måste vara målsättningen i kampen för världens arbetarklass: att utplåna arbetslösheten och avskaffa utnyttjandet av människan, för ett samhälle där människan ska ha ett arbete och värdigt uppehälle, bra hälsovårds och mänsklig utveckling på alla plan. För ett humant samhälle. Under denna kamp kämpar vi varje dag överallt för att skydda de arbetslösa. Nu för tiden ökar folkmassornas samhälleliga behov . Samtidigt förblir miljontals värdiga och erfarna arbetarhänder oanvända i arbetslöshet. Tillgodoseendet av alla folkets samtida behov skulle ge fler arbetstillfällen. Stoppandet av privatiseringar skulle också generera arbetstillfällen och stoppa avskedanden och förföljelser. Samtidigt kan det teknologiska och vetenskapliga framåtskridandet samt utvecklingen av nya produktionsmedel avsevärt förbättra arbets- och levnadsvillkoren. De nödvändiga arbetstimmarna kommer även att sänkas till 7 eller 6 timmar per dag för alla anställda, med löneförhöjningar, tvärt emot vad som händer idag då kapitalisten väljer att utnyttja en arbetare i 10 till 13 timmar eller dela lönen och anställningen på två arbetare som ett deltidsarbete. I övrigt eliminering av hungersnöd, sjukdomar, värnandet av miljön, en förbättrad sjukvård, utbildning, samhällstjänster såsom offentliga enheter. Skapandet av offentliga organ för att skydda mot naturkatastrofer, tillgodose folkets bostadsbehov, införandet av en folkvänlig politik vad gäller idrott och kultur, ett lämpligt användande av naturresurserna samt ett fortsatt teknologiskt och vetenskapligt framåtskridande vilket kräver miljontals arbetare. Dessa riktlinjer blockeras av anarkin i det kapitalistiska produktionssättet där investeringarna inte baseras på de samhälleliga behoven utan bestäms utifrån profitens procentandel. De blockeras av kartellens och storföretagens plundring av rika naturresurser i Afrika, Latinamerika och Asien. De blockeras eftersom makten ligger i borgerlighetens och dess politiska representanters händer. Det är därför - inberäknat de arbetslösas dagliga kamp för överlevnad och kampen mot reformer som genererar och förvärrar arbetslösheten – som det är nödvändigt att vi hjälper den internationella arbetarklassen inse att endast om vi tar saker och ting i våra egna händer kan verkliga och kompletta lösningar hittas. Med denna uppfattning erkänner och skyddar Fackliga Världsfederationen rätten till arbete och kämpar för att eliminera arbetslösheten. Den kämpar för arbetarnas små och stora problem. Samtidigt betonar Fackliga Världsfederationen att avskaffandet av det kapitalistiska barbariet och utnyttjandet av människan tillsammans med skapandet av ett samhälle där folkets behov går före profiten, kommer att vara det centrala målet för den nya politiken. Arbetslösheten kommer om detta förverkligas, att bli ett minne blott!

VAD GÖR VI IDAG – OMEDELBARA KRAV

Det arbetande folket och deras familjer har inget ansvar för arbetslöshetens fenomen men påverkas i hög grad av den. Därför kräver Fackliga Världsfederationen följande skyddsåtgärder för de arbetslösa:

-Arbetslöshetsersättning ur statsbudgeten som säkrar en värdig levnadsstandard för de arbetslösa och deras familjer så länge de är arbetslösa.

– Kostnadsfri sjukvård för de arbetslösa och deras familjer.

– Generösa rabatter på el, vatten och värme såväl som rimlig tillgång till kollektivtrafik.

– Bostadsbidrag

– Fri tillgång till utbildningar för de arbetslösas barn.

– Frysning av betalningar till lån och räntor.

– Arbetslöshetsperioden ska räknas som pensionsberättigande tid.

Under den internationella kapitalistiska krisen har i synnerhet fackföreningar en speciell skyldighet att behålla kontakten med de arbetslösa, att hitta vägar att organisera deras kamp och ansluta dem till arbetarnas kamp för att ta itu med de arbetslösas problem.

3 OKTOBER 2014: INTERNATIONELL AKTIONSDAG

Den 3 oktober, på den internationella aktionsdagen, avslöjar vi de verkliga orsakerna till arbetslöshet. Vi informerar arbetarna och de arbetslösa. Vi organiserar aktioner i varje land. Vi slår ihop våra röster och koordinerar vår aktion!

Fackliga Världsfederationens centrala evenemang kommer att hållas den 3 till 4 oktober i Palmela i Portugal med titeln: ” Bekämpa arbetslösheten, för värdigt arbete”.

SEKRETARIATET

Gratis medicin till barn under 18 år – det får bara vara början!

Det meddelades på riksmedia att Sjöstedt och hans parti lyckats övertyga regeringen om att införa gratis receptbelagda mediciner för barn under 18 år, med start 2015. Högkostnadsskyddet, vilket innebär att folk med recept slipper betala mer än 2200kr/år, försvinner för dessa barn och deras medicin blir helt gratis.

Det är bra, mycket bra till och med, men det får bara vara första steget. Varför skall människor över 18 år betala sin medicin? Det finns gott om fattiga över 18 år i dagens fattigsverige och det finns likaså välbemedlade människor under 18 år. Det hela liknar ett osmakligt, sentimentalt utspel från Sjöstedt, som får ursäkta att han sålt ut den lilla själ hans parti fortsatt hade. ”Men tänk på barnen!”

På längre sikt måste vinstincitamentet bort helt från välfärden och vi måste åter få en statligt ägd sjukvård som är, med Erlanders ord, så bra att till och med de rika väljer den. Det är en myt att statligt innebär lägre kvalité. Socialistiska Cuba har en av världens bästa sjukvård och sänder läkare och sjuksystrar till fattigare delar av världen och har nyligen sänt flera till Västafrika för att rulla tillbaka ebolan.

Sjukvårdsfrågan och medicinfrågan går hand i hand. Man kan inte ha vinstfri välfärd, samtidigt som läkemedelsbolagen går med miljardvinster.

Vi har sedan länge ett Systembolag i Sverige och staten hade därmed, innan importlagarna för privatpersoner ändrades, länge monopol på handel med alkohol. Anledningen var och är att ingen skall profitera på folks olycka. Alkoholindustrin saluför sina produkter med osmaklig sexistisk reklam på reklam-tv-kanalerna, särskilt vid idrottssändningar, men alkoholanvändandet gör en inte mer manlig, utan skadar dig och den där extra ölen mitt i veckan som många tar för att klara av jobb och familj, kan lätt bli några extra och vips befinner man sig, om inte i missbruk, så i alla fall i en situation av problematiskt drickande.

Staten, efter tryck av folkrörelserna underifrån, beslöt att det inte skulle gå att profitera på folks olycka hur som helst och förstatligade försäljningen och förbjöd reklamen, men många företag som tillverkar alkohol fick förbli privatägda och de stora inkomster de har kunde läggas till lobbyism, vilket ledde till försäljning av Absolut Vodka, samt uppluckrade importregler.

Men allt som kan sägas om alkoholindustrin kan också sägas om läkemedelsbranschen.

Det är en myt att medicin gör en frisk. I själva verket håller medicinen en sjuk.

Om jag får en skada i arbetet och går till vårdcentralen, så får jag först betala för läkarbesöket och läkaren skriver ut en medicin. Det finns naturligtvis många mediciner, men läkaren har varit på branschmässor sponsrade av vissa företag och vet att han får en bonus när han skriver ut ”rätt” medicin. Vad som det betyder är att vi för det första måste betala för att vara sjuka, har vi inte pengar, har vi heller inte råd med besöket på vårdcentralen och detta är inget skräckscenario, utan realitet i dagens fattigsverige. Vi har redan betalt läkarens lön och samma läkare får, genom sina kontakter med medicinkrängare, mer betalt tack vare vår sjukdom. Nu går vi till apoteket med vårt recept och köper en medicin. Apoteket får sin lilla slant, men framför allt får företaget som producerar medicinen en stor peng.

Det är det vi menar med att medicinen gör en sjuk. Läkemedelsföretagen vill inte göra oss friska, för så länge som vi behöver mediciner, så behöver vi betala för den. Branschens intresse är inte att vi blir friska, utan att vårt sjukdomstillstånd förlängs, men att vi mår en liten bit bättre, så pass mycket bättre att vi inte kräver en annan medicin.

Om vi är sjuka, oavsett vad slags sjukdom vi har, så förtjänar vi bästa vård och att bli friska. Att ha en stor industri som tjänar pengar på att vårda oss, så att skattebetalarnas pengar faller i vårdföretagens fickor är illa nog, men vad läkemedelsbranschen sysslar med är rent diaboliskt.

Nu kan läsaren säga att det är typiskt oss att klanka ner på privata initiativ och att våra lösningar aldrig skulle fungera i praktiken. På det svarar vi, se på Cuba! Dessutom är det inte extremism, utan rent folkvett att man inte skall tjäna pengar på andras lidande.

Därför säger vi att regeringens initiativ bara får vara ett första steg. Som ett steg mot socialismen kräver vi att välfärden är statlig och att läkemedelsbranschen likaså!

BENGT LENNARTSSON

@ Nyhetssajten på
www.riktpunkt.nu
uppdateras kontinuerligt

Uttalande av SKP angående ubåtar

Det är alltid lika tröttsamt att kommentera krigshetsarnas och borgerlighetens ständiga rysshets eftersom de är så innerligt fantasilösa.

Men nu har försvaret och hela den svenska krigspropagandan återigen släpat fram det gamla spöket, rysskräcken. Nu och åter jagas ubåtar och miniubåtar, fantasifoster som ännu ingen sett skymten av. Ändå är de ubåtar och som alltid ryska. Varför?

Jo, när NATO redan har tillgång till hela det svenska territoriet behöver ju krigsivrarna inte ens tänka tanken att ubåtarna skulle komma därifrån. Således behöver NATO inte fråga om lov för att använda Sverige som militärbas, vare sig på land, i luften eller till sjöss.

Så, även om någon ubåt ännu inte uppenbarat sig, måste den ju vara rysk?

Och den här gången kommer ”Ryssen” än mer lägligt som propå till större försvarsanslag och för möjligheten att rent formellt kunna införliva Sverige i krigs-alliansen NATO- emot den svenska befolkningens önskan och beslut om att Sverige ska vara neutralt, allians- kärnvapenfritt.

Naturligtvis har den borgerliga staten med sin militär- och propagandaapparat aldrig respekterat denna önskan. Så varför skulle den göra det i dessa dagar?

NATO- världens största kärnvapenmakt- har som sagt redan tillgång till det svenska territoriet:

> området NEAT vid Vidseln (lika stort som Belgien) används för att öva krig mot Ryssland.

> Sverige förväntas bli ”värdland” åt NATO:s snabbinsatsstyrka IRF efter riksdagsbeslut.

> Sverige deltar redan i NATO:s insatsstyska NRF och ska i år bidra med åtta JAS Gripen stridsflygplan, ett minröjningsfartyg och ett amfibiekompani.

> Sverige deltar i USA/EU/NATO-imperialismens krig i bl.a. Afghanistan och Libyen.

> Sverige laddar via Esrange ned satellitinformation som styrsignaler åt drönare att bomba i bl.a. Pakistan och mot Gaza, i strid mot internationell lag.

Det är ingen som hotar/hotat Sverige. Därför målar imperialisterna/monopolkapitalisterna, deras krigshökar och politiker upp ett hot, ett monster som inte finns. Just nu sker det i samklang med USA/EU/NATO-imperialismens ”längtan österut”. Och i samklang med att militäranslagen ska bli större, på det arbetande folkets bekostnad. Pengar som i annat fall kunde gå till att få bukt med massarbetslösheten, främst bland ungdomar, att bygga ut det sociala skyddsnätet, det statliga försäkrings- och pensionssystemet, den offentliga sektorn; vård, skola, omsorg m.m.

När mänskligheten berövas kunskaper, berövas den sin solidaritet, och sakta sin medmänsklighet, sina möjligheter att reflektera och ställs således lättare till kapitalets förfogande och för dess krig.

Sveriges Kommunistiska Parti (SKP) motverkar kriget som är intimt förbundet med storkapitalets intressen, dess militära- och politiska ledning. Krigen är fortsättningen av deras aggressiva politik, krigshets samt nationalistiska och chauvinistiska propaganda. Denna värld som är kapitalets förstör alla mellanfolkliga och fredliga relationer och internationell solidaritet.

Motsatsen till kapitalets världsordning heter socialism. Denna socialism kan inte åstadkommas med mindre än att kapitalets barbari vänds över ända.

SVERIGES KOMMUNISTISKA PARTI (SKP)
INTERNATIONELLA UTSKOTTET
KJELL BYGDÉN

Sovjetunionens militära betydelse

Idag framställs västmakternas insats under andra världskriget ofta som avgörande för segern över Hitlers arméer. Sovjetunionens insatser förtigs. Men det var vid den tysk-sovjetiska fronten som utvecklingen bestämdes inte bara för Sovjetunionens öde utan för hela världens folk. Det var vid denna front som de största och mest betydelsefulla och krigsavgörande händelserna ägde rum. Det var vid denna front de fascistiska stridskrafterna bibringades sina avgörande nederlag.

Från1938, då Hitlertyskland annekterade Österrike, till överfallet mot Sovjetunionen en 22 juni 1941 hade den fascistiska Wehrmacht erövrat många länder i Europa: krossat var det borgerliga Polen; Danmark, Norge, Belgien, Nederländerna och Luxemburg ockuperades. Den franska armén bjöd motstånd i 40 dagar. Den brittiska kolonialarmén, som skyndsamt evakuerades till moderlandet, led 1940 ett svårt nederlag. Fascisterna hade lagt under sig ett antal länder på Balkan. I den kapitalistiska världen fanns det till sitt väsen ingen kraft som var i stånd att stoppa de fascistiska erövrarna.

Det var Sovjetunionen som blev denna kraft, som orkade göra vad ingen västlig armé hade förmått.

Fascisterna led sina första allvarliga nederlag under de sovjetiska stridskrafternas motoffensiv vid Moskva. Denna sovjetiska seger och faktumet att Hitlertyskland aldrig lyckades att inta Moskva krossade myten om Wehrmachts oövervinnlighet och begravde en gång för alla ”Blitzkrigsplanerna”. Det var det sovjetiska folket och dess stridskrafter som gemensamt under enorma offer och ansträngningar vände kriget. En särskild roll för denna grundläggande vändning av kriget spelade slagen vid Stalingrad i februari 1943 och Kursk i augusti 1943. Det är talande att västmakterna först efter dessa två stora sovjetiska framgångar på allvar inträdde i kriget.

Slaget om Berlin på våren 1945 avslutade segern över de tyska fascisterna. Krossandet av det militaristiska Japan i augusti 1945 var slutpunkten för andra världskriget.

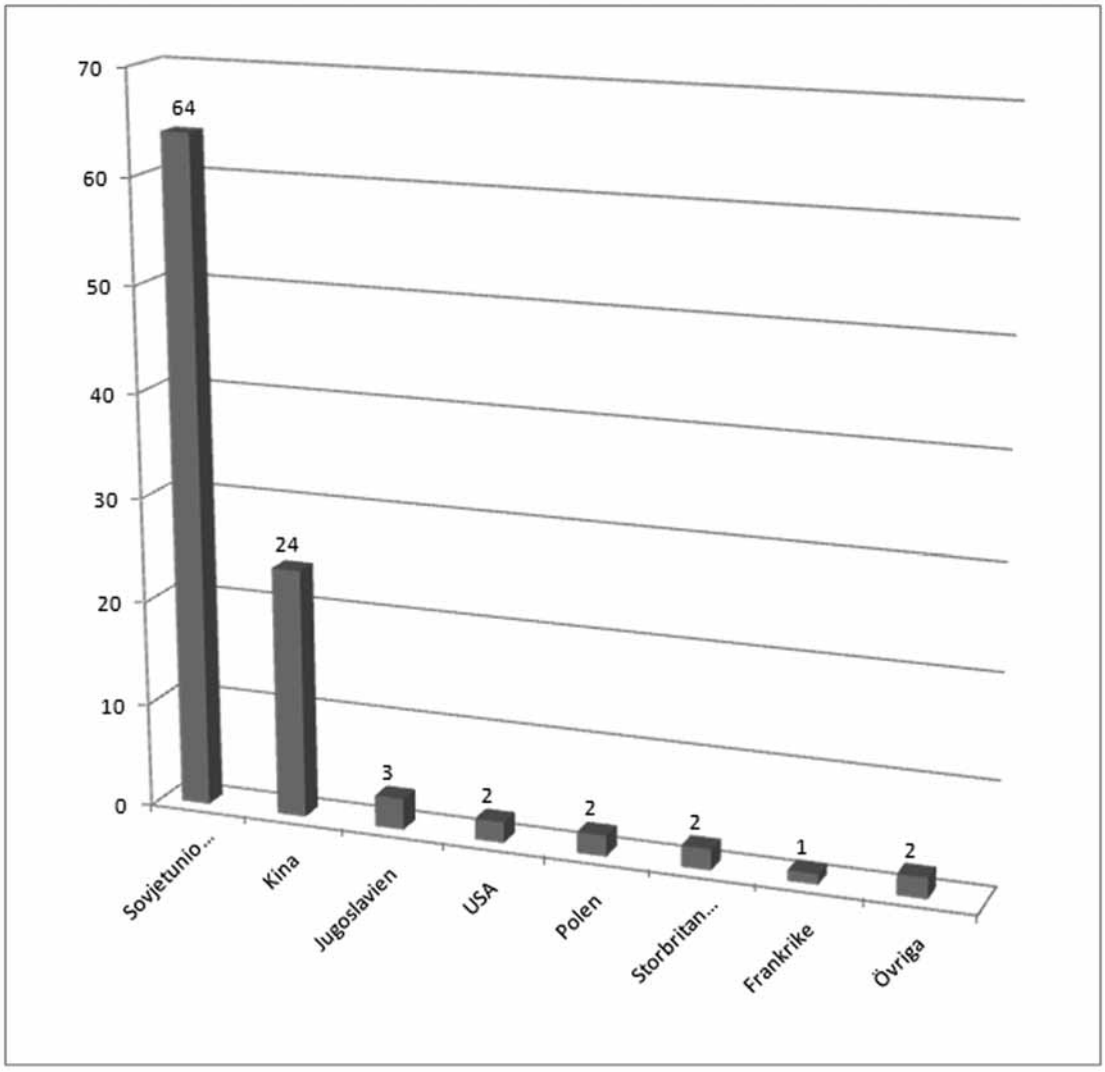

DE ALLIERADES MILITÄRA FÖRLUSTER, I %.

Brev till regeringen

Till
Sveriges Regering
Rosenbad
Stockholm

Sveriges närmande till NATO- alliansen är djupt oroande.

Ännu ett steg mot svenskt medlemskap i kärnvapenalliansen togs vid NATO-toppmötet i Newport i Storbritannien den 4 september, 2014, när Sveriges överbefälhavare, Sverker Göransson, undertecknade det s. k ”värdlands-stödsavtalet” med NATO. Avtalet handlar om att regeringen satt sig i förhandlingar om villkoren för att stationera NATO-trupper på svensk mark. Avtalet ska leda till förberedelse för att vid en tänkt internationell kris göra Sverige till en bas för NATOs styrkor. Detta kommer att kräva omfattande gemensamma stridsövningar på svenskt territorium. Det undertecknade s.k. ramavtalet skall läggas fram inför riksdagen innan det kan träda i kraft.

Vi, organisationer inom Sveriges Fredsråd, uppmanar den nya regeringen att ompröva detta beslut, som helt frångår den tradition av fredspolitik som kunnat bedrivas på grund av svensk neutralitet och alliansfrihet. Vi önskar även att den nya regeringen omprövar regeringsbeslutet, som togs i april 2014, att USAs s.k. AWACs-plan tillåts spionera på Ryssland från svenskt luftrum.

Med vänlig hälsning!

KEMAL GÖRGU
ORDF. SVERIGES FREDSRÅD

Valet 14 september

I valet den 14 september fick vi en ny regering, om det blir en ny politik får framtiden utvisa. Vår uppfattning före valdagen var att ett byte av regering inte räcker, vi måste byta politik. Ett ställningstagande som innebar att vi fick ett ökat stöd i alla de val vi deltog . Valrörelsen var en framgång för partiet med fler röster, fler nya kontakter och medlemsansökningar än i förra valrörelsen. Valrörelsen bedrevs på flera nya orter vilket också ledde till ökat valresultat.

Partiet gick i princip fram överallt, men Stockholmsdistriktets aktiva valrörelse, där man bland annat hade ett valtält på central plats, svarade för den största ökningen. Vi kan se på framtiden med förhoppningar med tanke på utbyggnaden av partiet. Medlemsansökningar från orter där vi inte tidigare har haft grundorganisationer men även från de platser vi har organisationer på ger oss möjlighet att bilda nya grundorganisationer och stärka tidigare. För att därmed stärka vår ställning inom arbetarklassen och övriga arbetande skikt inom befolkningen i Sverige.

Att rösta på SKP var ett tydligt ideologiskt ställningstagande av alla som inte lät sig vilseledas av talet om bortkastade röster.

Valet genomfördes medan det nuvarande systemet, kapitalismen, befinner sig i djup kris. En kris som man försöker lösa genom att lasta krisens bördor på det arbetande folket genom massarbetslöshet, privatiseringar av offentlig sektor, nedskärningar inom socialförsäkringssystemen och nedskärningar inom vård och omsorg. Men även genom att närma sig imperialismens aggressiva militärallians NATO. Ett så kallat värdlandsavtal som skulle göra svenskt territorium till uppmarschområde för NATO:s krigsförberedelser skrevs under av Alliansen strax före valet, men behandlingen i riksdagen lär ha skjutits upp till nästa år.

Valet har inte löst några problem, tvärtom skapade man ytterligare problem genom den politik man fört, och med utgångspunkt i vad den nya regeringens företrädare hittills presterat så kommer man att fortsätta den inslagna vägen, även om en del nödvändiga reformer kommer att genomföras för att tygla kritiken främst från den fackliga rörelsen.

Den förda politiken har inneburit att det tredje största parti är ett parti med rötter i det fascistiska träsket, ett parti som nu får en vågmästarställning i riksdagen.

Det innebär att vi kommunister måste arbeta än hårdare för att föra ut den reella lösningen som innebär att Sverige slår in på en socialistisk väg ur kapitalismens kris, för att trygga fred och social välfärd.

HÅKAN JÖNSSON

Studenternas fredspris

De norska studenternas fredspris gick i år till 23-åriga Ayat al-Qurmezi, aktivist och tidigare lärarstudent vid universitetet i Bahrain som för tre år sedan blivit fängslad och torterad för sina uppfattningar. Hon har även vid andra tillfällen läst dikter i offentliga sammanhang och i regimkritiska församlingar. Hon blev i juni 2011 dömd till ett års fängelse för förnärmelse av kungen och uppfordran till hat mot regimen men blev frisläppt redan i juli samma år på grund av massiva protester från internationella människorättsorganisationer.

Priset har sitt ursprung i den internationella studentfestivalen i Trondheim och utdelades för första gången 1999. Tidigare pristagare som utses vartannat år kom från Burma, Östtimor, Zimbabwe, Colombia, Västsahara, Kroatien och Iran. Studenternas fredspris delas ut till en student eller en studentorganisation som på särskilt sätt har bidragit till fred, demokrati och mänskliga rättigheter. Priset utdelas å alla norska studenters vägnar och administreras av Sekretariatet för studenternas fredspris i Trondheim som tillsätter en nomineringskommitté med representanter för universitet och högskolor i Norge samt en oavhängig Fredspriskommitté som verkställer det slutgiltiga valet. Studenterna hoppas att vinnaren kan ta emot priset i Norge under nästa festival i februari och göra en rundresa i landet.
Se även: studentpeaceprize.com

Solidaritet med det irakiska folket och dess demokratiska krafter

Den 10 juni 2014 initierade terrororganisationen Isis och dess allierade, innefattandes anhängare av Saddams fascistiska diktatur, en attack mot Mosul. De tog kontroll över Iraks andra största stad och släppte loss en våg av barbariska brott mot tiotusentals oskyldiga civila. Under dagarna och veckorna som följde bevittnade hela världen hur brott begicks mot oskyldiga irakiska civila. Religiösa och etniska minoriteter gjordes till måltavlor, i synnerhet kristna, jezidier , turkmener och shabaker, med målsättningen att rycka upp lokala samhällen som har samexisterat i Irak i över 2000 år. Illdåd begicks mot jezidier, inkluderat bortrövandet av hundratals unga kvinnor och barn, samt att tiotusentals människor tvingades att söka skydd på Mount Sinjar där de belägrades och ställdes inför en humanitär kris av aldrig förr skådade proportioner. Massmördandet av cirka 1700 obeväpnade unga militära rekryter i Camp Speicher i Salahuddinprovinsen var ett annat avskyvärt krigsbrott som syftade till att provocera fram sekteristiska stridigheter. Över 1,6 miljoner människor har tvångsförflyttats i år med våld i Irak och 850 000 människor flydde från sina hem i augusti enligt FN.

Dessa barbariska brott och förövarna måste fördömas otvetydigt av alla progressiva krafter med effektivt stöd och solidaritet till det irakiska folket.

BAKGRUND TILL DEN SENASTE TIDENS HÄNDELSER I IRAK

Den senaste tidens allvarliga utveckling i Irak kan inte isoleras från vad landet har genomgått de senaste åren. Landet har befunnit sig i en djup och total kris orsakad av arvet präglat av många år av tyranni och diktatur, konsekvenserna av den amerikanska ockupationen och ingripandet av regionala krafter. Dess rötter ligger i det sekteristisk-etniska maktdelningssystemet som har existerat sedan 2003. Krisen har också avslöjat de styrande politiska krafternas agenda och deras kamp för att behålla sina positioner i politisk maktställning samt privilegier medan folkets lidande och vrede har intensifierats som ett resultat av den hejdlösa arbetslösheten, korruptionen, den usla samhällsservicen i synnerhet inom sjukvården och i utbildningssektorn. Detta jämte den försämrade säkerhetssituationen.

De interna stridigheterna bland de styrande grupperna om makt och privilegier har gett en fruktbar grund åt extremistiska islamister och liknande grupperingar för att intensifiera sina terrorhandlingar. De genomför avskyvärda illdåd med målsättningen att föra in Irak i sekteristiska stridigheter och inbördeskrig. Mer än 7000 människor dödades under 2013 i vågen av bil- och självmordsbombningar. Under de senaste två månaderna juli och augusti dödades omkring 3000 människor. Dödsoffren är främst oskyldiga civila däribland arbetare och arbetslösa i fattiga distrikt.

Iraks Kommunistiska Parti har upprepade gånger varnat för faran att landet återigen dras in i sekteristiska stridigheter. Partiet har också uppmanat de demokratiska krafterna att vidta brådskande åtgärder och vädjat om att ta folkliga initiativ för att säkerställa Iraks nationella enande.

SOCIALA OCH EKONOMISKA FAKTORER

Det är också viktigt att kortfattat belysa den socioekonomiska naturen av det nuvarande politiska systemet i Irak. Landet har en ekonomi präglat av lån som är starkt beroende av oljeintäkter med marginaliserade produktionssektorer och är synnerligen konsumorienterat och mycket beroende av importer. Som ett resultat av detta har det skett en tillväxt av handelsmän beroende av utländska intressen och parasitära skikt som ackumulerar enorma rikedomar på offentliga medel tjänade genom korruptionen, stora avtal med staten, i samförstånd med inflytelserika tjänstemän såväl som spekulation, smuggling av finansiella medel och andra parasitära verksamheter. Det finns en tendens som håller på att bli än mer uppenbar, nämligen tilltrasslandet av intressen mellan inflytelserika politiska krafter i maktställning och det växande parasitära compradorskiktet. Dessa krafter som helhet kämpar med stöd från internationella institutioner såsom Internationella Valutafonden, Världsbanken, FN- organisationer och andra för att förvandla den irakiska ekonomin till en total marknadsekonomi och bryter upp det som är kvar av den offentliga sektorn genom privatisering och andra åtgärder då man har inspirerats av nyliberalismens ideologiska arsenal. Iraks Kommunistiska Parti är bestämt emot dessa principer och framför sina alternativ och arbetar för att utveckla allianser mellan de som har ett intresse att motarbeta denna nyliberala orientering.

KRISENS GRUNDORSAKER

Det radikala botemedlet till landets problem och dess svårlösliga situation ligger i att göra sig av med det sekteristiskt etniska maktdelningssystemet, i engagemang för verklig demokrati med dess politiska och sociala dimensioner samt institutioner och i att bygga staten i linje med dess principer. Administrationsmedlen och styrelsesättet måste tillförsäkra respekt för mänskliga rättigheter politiskt och socialt, garantera jämlikt medborgarskap, social rättvisa, självständighet och nationell suveränitet. Detta är vägen till upprättandet av en demokratisk medborgerlig stat som ger alla nödvändiga grundförutsättningar för en hållbar ekonomi, social, politisk och kulturell utveckling med hjälp av folkets och landets överflödande rikedomar till gagn för dess medborgare och deras välbefinnande, välstånd och socialt framåtskridande.

HUR SKA MAN HANTERA UTMANINGARNA

Som svar på ISIS och dess allierades terroristangrepp har Iraks Kommunistiska Parti betonat behovet av att påskynda bildandet av en bred nationell samlingsregering på grundval av ett omfattande nationellt program. Detta behövs för hela den nationella strukturen, för att lösa olikheterna som har paralyserat den nationella insatsen och för att utse en ledare som har politiska, ekonomiska och sociala medel vilket kommer att stärka de väpnade styrkorna och göra det möjligt för dem att återfå kontrollen över städerna som ödelades av terroristerna.

Partiet har också kallat till en nationell konferens som ska se över den politiska processen och angripa grundorsaken till den pågående krisen genom att befria den från sekteristisk etnisk maktdelning och politisk sekterism. Detta är enda vägen framåt för att bygga ett enat, demokratiskt och federalistiskt Irak. Kommunisterna och deras partiorganisationer har varit aktivt involverade i hela Irak i det nationella försöket att bekämpa och besegra de ultrareaktionära terroristerna och

ge upphov till andra demokratiska krafter, en viktig del i bekämpandet av sekterism, chauvinism och nationalistisk fanatism, bevarandet av den nationella enheten och upprätthållandet av mänskliga och demokratiska rättigheter. Iraks Kommunistiska Parti motsätter sig också bestämt planerna som syftar till att dela Irak längs sekteristiska linjer. Det är upp till det irakiska folket att bestämma sitt eget öde demokratiskt med dess egna självständiga vilja utan ingripanden av länder utifrån. Dessutom fördömer partiet försöken att införa planer som tjänar en imperialistisk agenda för hegemoni och utnyttjande.

INTERNATIONELL SOLIDARITET

I denna befogade kamp är internationell solidaritet oumbärlig. Alla former av internationellt stöd till Irak i dess kamp mot terrorism bör grunda sig på internationell legitimitet och inom FN:s ramverk. I detta avseende är det av yttersta vikt att fortsätta med den humanitära hjälpen till hundratusentals tvångsförflyttade människor. Effektiva åtgärder behövs för att bryta finansieringen från reaktionära regionala och arabiska styrkor såväl som att blockera alla externa personalresurser och materiellt stöd som strömmar till ISIS och dess allierade.

Vi uppmanar alla fredsivrande och progressiva krafter i världen att uttrycka sitt stöd och sin solidaritet med det irakiska folket och de demokratiska krafter som kämpar mot de ultrareaktionära terroristkrafterna och politisk sekterism och för ett enat, demokratiskt och federalistiskt Irak.

IRAKS KOMMUNISTISKA PARTI
SEPTEMBER 2014

Libanons Kommunistiska Parti fördömer terrormassakerna i Kobani och uppmanar till en stor solidaritetskampanj

Sedan två månader tillbaka står den syriska staden Kobani emot terroristorganisationen ISIS:s barbariska angrepp vilken försöker att ta över staden med Turkiet som officiell medbrottsling. Detta bevisades då man hindrade flyende civila från att komma in i Turkiet medan de militära styrkorna på den turkisk-syriska gränsen inte hindrar rörelsen av terrorister i ett försök av den turkiska regeringen att införa en buffertzon vilket strider mot internationella lagar. Samtidigt fortsätter vad som kallas den internationella koalitionen för att bekämpa terrorism lett av USA sina flygattacker utan att påverka terroristorganisationernas militära resurser. Allt detta indikerar att denna allians inte har för avsikt att eliminera terrorism, utan dess mål är att återetablera sitt inflytande i regionen och terroristorganisationerna är verktygen för genomförandet av det aggressiva imperialistiska projektet i Mellanöstern.

Vad Kobani står inför är en massaker mot mänskligheten under beskydd av de imperialistiska länderna och deras allierade. Libanons Kommunistiska Parti uttrycker sin solidaritet med Kobani och dess folk och fördömer de fasansfulla massakrerna som har begåtts där. Libanons Kommunistiska Parti uppmanar alla arabiska, internationella, kommunistiska, vänster, arbetar- och progressiva partier att organisera en bred solidaritetskampanj för Kobani. Libanons Kommunistiska Parti fastställer också att för att kunna konfrontera de aggressiva imperialistiska projekten och terroristorganisationerna krävs ett enande av kommunist- och vänsterpartierna för ett nationellt projekt för demokratisk förändring som står emot imperialismens aggressivitet och ockupation.

Kampen för social rättvisa fortsätter

Ansträngningarna för att få ett mandat i kommunfullmäktige räckte inte till. Med drygt 70 röster och nära 1 procent av väljarna, nådde vi inte riktigt hela vägen fram. Med hänsyn till att valalliansen Social Rättvisa skapades omkring två månader före valet så får vi trots allt vara nöjda med resultatet.

Trots att vi inte nådde mandat skall vi under de kommande fyra åren arbeta för våra mål. En plats i kommunen hade givit oss bättre fortsättningar, men det avgörande är att vi finns med ute i samhället, på arbetsplatserna, bland de unga och bland de arbetslösa, för att bygga upp en rörelse för ett bättre Burlöv.

De nuvarande partierna i fullmäktige visar ingen vilja att ta itu med de verkliga problemen i Burlöv. Att skapa social rättvisa mellan alla dess innevånare, unga och äldre, oavsett nationalitet. Utplåna massarbetslösheten och ge alla en möjlighet till att bli deltagande och aktiva samhällsmedborgare, med möjlighet att påverka sin levnadssituation. Burlöv är så mycket mer än bara en genomfartsled mellan Malmö och Lund.

Vi hälsar alla som under valrörelsen har kommit i kontakt med oss och de som har röstat på Social Rättvisa välkomna att kontakta oss. Vi kommer inom kort att kalla till ett nytt möte. På mötet ska vi slå fast om hur vi går vidare i kampen för ett socialt rättvist Burlöv.

SOCIAL RÄTTVISA

SOCIAL RÄTTVISA I BURLÖV VAR EN VALALLIANS I BURLÖV DÄR ÄVEN MEDLEMMAR FRÅN SVERIGES KOMMUNISTISKA PARTI INGICK

Det kalla krigets retorik är på väg tillbaka!

Det kalla krigets retorik är på väg tillbaka in i våra liv och teverutor 25 år efter Tysklands och Berlins återförening, som ägde rum den 3 oktober 1990. Naturligtvis är det återigen väst som kallsinnigt lobbar för en återinföring av det kalla krigets upprustning och anspänning. Men att återföreningen började i Moskva och att det är Ryssland vi ska tacka för att andra världskriget inte slutade i en total judeutrotning i Europa, är det ingen som vill ta vid sig.

Det är vida känt att Bilderberggruppen och Wallenbergfamiljen påverkar i allt större utsträckning Sveriges inrikes- och utrikespolitik. Bland annat i den såkallade Saudiaffären har Wallenbergfamiljens medlemmar ”utövat påtryckningar mot Moderaterna”. (”Wallenberg tryckte på om Saudiaffär”, SVT-Text, Söndag 17 augusti 2014)

Det är inte första gången som Wallenbergfamiljen agerar genom historiens gång. Exempelvis Raoul Wallenberg blev rikskänd för att han räddade många judar undan döden i Ungern. Han greps emellertid av ryssarna i det forna Sovjetunionen och släpptes aldrig. Han blev sålunda en slags nationell symbol för att han lyckades rädda judar undan koncentrationslägren samt att han dog en martyrdöd i sovjetisk fångenskap.

Varför den svensk-judiske diplomaten greps har aldrig kunnat klarläggas, men Rysslandskännaren Bengt Jangfeldt har skrivit en bok om ämnet i fråga med titeln Raoul Wallenberg: En biografi (Wahlström & Widstrand, 2012). När Wallenberg greps av ryssarna i Budapest 1945 var han i färd med att föra ut 15 kilo guld och smycken, värda en förmögenhet, liksom stora summor pengar. Ryssarna trodde förmodligen att det handlade om naziguld och nazitillgångar som han ville undanhålla från Röda armén. Det påstås att guldet tillhörde judiska familjer som Wallenberg försökte ”rädda”, som Jangfeldt och John Dickinson hävdar.

Det är typiskt att de hårda antiryska tongångarna från USA och EU sammanfaller med Europas högtidlighållande av hundraårsminnet av första världskrigets utbrott. EU och USA letar således febrilt efter historiska syndabockar som ska ansvara för första världskrigets fasor och följder, och då riktas blickarna naturligtvis mot det forna Tsarryssland och kungadömet Serbien.

Ryssland arbetar för att återinlemma de forna sovjetrepublikerna i en lös ekonomisk union, såkallad ”eurasiatisk union”. Det är Rysslands val och legitima rätt att göra, precis som EU gjorde för att skydda sin egen ekonomi och politiska intressesfär.

Rysslands folkvalde president Vladimir Putin har varit rak och tydlig redan från början, när han avgav sin deklaration 2005. Sovjetunionens sammanbrott var: ”20:e århundradets största geopolitiska katastrof”. Detta finförtydligade han således i sitt utrikespolitiska koncept 2013, som slår fast att Ryssland ska bevara sin ”höga status som en av de inflytelserika polerna i världen”.

I mars 2014 skred Putin till handlingen. Han genomförde en blixtannektering av det forna ryska Krim. Putin ger sitt öppna stöd till den proryska befolkningen i östra Ukraina. Denna ukrainska minoritet, som en gång i tiden tillhörde Kievryssland, kallar Sydsvenskans ansvarige utgivare Per T Ohlson för ”ett raglande slödder som försetts med avancerade luftvärnsmissiler”.

Per T Ohlson skriver i Sydsvenskans inledare ”I rysskylans tid” (Sydsvenskan, Söndag 10 augusti 2014) att Ryssland önskar ”destabilisera hela Ukraina för att förhindra landets närmande till väst. Det aggressiva agerandet har fått USA och EU att införa sanktioner, tämligen timida i EU:s fall.”

Ryssland kontrade med ett ettårigt importförbud för livsmedel för en rad västländer - däribland Sverige och Danmark. Det är väl klart att Ryssland måste se över sina ekonomisk-politiska intressen i världen, precis som USA och Nato gjorde när de förde politisk aggression mot Libyen, Irak, Afghanistan, FR Jugoslavien och därmed lade grunden till terrorismens och den humanitära katastrofens okontrollerbara följder.

Per T Ohlson skriver vidare att Ryssland under åren 2011–2012 ökade ”sina militärutgifter, i reala termer, med 16 procent av BNP. USA och Västeuropa, ekonomiskt försvagade, har dragit ned sina försvarsbudgetar.” Men realiteten är den, som Ohlson medvetet eller omedvetet försöker undanhålla, att Rysslands BNP i stället växt till sig i rasande fart. ”Ryssland har nått femteplatsen i Världsbankens lista över världens största ekonomier. Enligt banken var landets BNP 2012 3,38 biljoner dollar.” (”Ryssland bland världsledare i BNP”, Rysslands röst, Måndag 15 juli 2013)

Per T Ohlson brer på mer: ”Liksom under kalla kriget har motsättningarna ideologisk grund. Men nu handlar det inte om en kommunistisk utmaning, utan om en reaktionärt rödbrun. Samtidigt som Ryssland utvecklas i despotisk riktning väller där fram en dyig röra av nationalism, revanschism och intolerans (…) Det tar sig inte bara uttryck i allmän rättslöshet och förföljelse av ”landsförrädare”, utan också i hetsen mot hbtq-personer.”

Men Per T Ohlsons antiryska insinuationer saknar grund. Motsättningarna mellan Ryssland och väst bottnar tvärtom i USA:s och EU:s aspirationer på ryska territorier. USA:s före detta president George W Bush visade detta tydligt, när han i ett möte med Putin i Ryssland för ett par år sedan föreslog att ryssarna skulle skänka eller sälja lite mer land till Amerika med den förevändningen att de ändå hade mer än tillräckligt att bre ut sig på. Vilken fräckhet! Det är slut med utförsäljningen av ryska landområden. Alaska (Aljaska) är således ryskt och ska tillbaka till moder Ryssland förr eller senare.

Per T Ohlson kallar politiker som vågar gå mot strömmen ”tvivelaktiga”, exempelvis Ungerns starke man Viktor Orbán, eftersom de lyfter fram ”Ryssland och Kina som ideal”. Han menar också att Ryssland odlar kontakter med flera av Västeuropas högerextremistiska galjonsfigurer, exempelvis Marine Le Pen, ”för att underminera sammanhållningen i EU”. Vad har han för belägg för detta påstående?

Är också Finland suspekt och ”tvivelaktigt”, då det värnar om sina kontakter österut? ”Kontakter med Ryssland är ett tyngdpunktområde för Företagarna i Finlands internationella verksamhet.” (”Affärer med ryska företag”, Yrittäjät)

Sverige och dess grannländer påverkas inte nämnvärt av Ukrainakrisen. Det som däremot kan påverka långtgående Sveriges ekonomi negativt är sanktionerna mot Ryssland, men där har Sverige sig självt att skylla som accepterat dessa utan att först rådgöra med sin befolkning.

Till följd av Nato:s ökade militära aktiviteter i Östersjön har Skandinaviens länder de facto hamnat i fokus. Som en följd av detta övade ryskt flyg, under april månad 2013, bombattacker mot mål i Sverige med gränskränkningar som naturlig följd.

Per T Ohlson menar också att Sveriges utrikesminister Fredrik Reinfeldt (M) är naiv när han lyfter fram samarbetet i EU och Nato som ett avvärjande skydd ”mot militära hot mot något av Europas länder” och liknar honom med Per Albin Hansson när han gör missvisande ”historiska felbedömningar”.

Nej, Per T Ohlson! Det finns inget potentiellt hot från Ryssland - och har heller aldrig funnits. Detta är rena tramset och inbitna konspirationsteorier fabricerade från antiryska kretsar och då framför allt Bilderberggruppen. Ett fullvärdigt Natomedlemskap för Sverige erbjuder inga som helst långtgående garantier och förmåner och därför är det bättre att det förhåller sig neutralt – allt för det svenska folkets och den svenska säkerhetspolitikens bästa.

Sverige som tagit på sig rollen och ansvaret som ett ”alliansfritt” land ska inte bedriva hemligstämplade signalspaningsuppdrag åt andra makter och framför allt inte lobba för ett kostsamt Natointräde. En förståndig regering öppnar alla vänskapens dörrar och bjuder in till rundabordssamtal. Och då öppnar sig automatiskt grindarna även för Sverige att odla kulturpolitiska band och formella partnerskap med Nato och andra utländska militärorganisationer.

Naturligtvis behöver Sverige ett proportionerligt militärt försvar, men det är en utopi att tro att det också måste kunna försvaras mot Ryssland. Det kalla krigets vindar är inte ”ryska” som blåser över Europa, utan tvärtom de antiryska som gjuter helvetisk olja över elden.

Det är inte Vladimir Putin som har ”framkallat den allvarligaste säkerhetskrisen i Europa”, som en del förståsigpåare vill ha det till, utan tvärtom.

Så länge vi har imbecilla politiker och ledarskribenter som förvrider sanningen, undanhåller och undanröjer information, konstrar med orden och meningarna kommer vårt avlånga land att förr eller senare köras i avgrundens botten. Vi kan räkna med att anspänningarna mot Ryssland intensifieras allt mer så länge som uppköpta ryska antagonister och ryssofober får styra och ställa i världen!

LJUBOMIR T. DEVIC, FIL. KAND., MEDLEM I SKÅNES FÖRFATTARSÄLLSKAP OCH ASLA

Jaruzelski december 1981

Jaruzelski är död. Nyheten når mig via italiensk media i slutet av maj. Kanske minns ni mannen som krossade den inre och yttre kontrarevolutionen i Polen i december 1981. Tillsammans med folkarmén och dess säkerhetsorgan satte han stopp för kontrarevolutionen och dess spjutspets, det polska facket, i dess försök att rikta ett avgörande stick mot Warszawapaktens hjärta.

Arméns konsekventa strategi med snabba arresteringar väckte en våg av avsky i västmedia. KOR-dissidenter, fackliga aktivister, Nato-militärer och extrema abortmotståndare togs på sängen av säkerhetsorganens snabba tillslag. Över en natt var det slut på horande och bjudfester hos den västtyska företagseliten. De dissidenter som i åratal planerat att sälja ut Polen till ett degenererat västliv befann sig nu under statens kontroll i väntan på den kontrarevolution som 1989 skulle kröna sin triumf med hyperindividualism, trafficking, kvinnoförnedring och ett krossande av nästan alla offentliga trygghetssystem i Polen, DDR, Tjeckoslovakien etc.

Idag är fackets prokapitalistiska program från 1981 och dess krav på ett militärt utträde ur Warszawapakten sedan länge genomfört. Polens stöd till clownerna och nationalisterna i Kiev och dess attacker på Ryssland och befolkningen i östra Ukraina blir alltmer intensiva. De dissidenter och fackliga aktivister som vintern 1981 ylade om brist på yttrandefrihet missar idag inga chanser att med kravallpolis attackera de sista resterna av en planerad ekonomi. Tydligast blir det 2007 och 2010 när de, nu i landets ledning, beordrar ut vattenkanoner mot offentliganställda sjuksköterskor och läkare vid Polens storsjukhus. Men allt har ett pris!!

Idag har unga kvinnor fått toknog av trafficking, kvinnoförnedring och en extrem abortlagstiftning. Idag kan vi åter se tecken på att kommunister vågar utmana makten i sitt dagliga försvar av offentliganställda sjuksköterskor och personal vid landets universitet. När viss privatanställd butikspersonal tjänar mer än en offentliganställd läkare har privatiseringen och individualismen nått en hypernivå som få välutbildade unga kan acceptera. När de demaskerat talet om individuell frihet och avslöjat demoniseringen av Putins Ryssland kan en ny era ta vid.

Jaruzelski var revolutionärt konsekvent. Krossandet av den inre och yttre kontrarevolutionen i december 1981 var nödvändig och strategiskt korrekt. När allt står på spel måste vi våga. Eller med de österländska fallskärmsjägarnas devis; ” En revolution som inte kan försvaras är ingenting värd.” Jaruzelski avled den 25 maj 2014.

T. ANDERSSON

Val i Tunisien

Flagga rött!

Med döden som vision har en grupp salafister, i tysthet uppbackade av islamistpartiet Ehnada,vilken efter tre års vanstyre och korruption inte förväntas återväljas, velat utnyttja, för sina våldsamma syften, den uppmärksamhet som valet till parlament och ny president den 26 oktober givit.

Efter att ha skjutit skarpt i huvudstaden Tunis blev salafisterna emellertid omringade i ett hus i en förort dit de tagit sin tillflykt och där de försvarade sig med vapenmakt.
Under 48 timmar pågick övertalning och sedermera moteld från ett stort uppbåd militär och polis ända tills terroristerna gav upp.

Det blev inget inbördeskrig som på så många andra håll i arabvärlden. Tunisien har en lång tradition av kamp mot terrorismen, vilken de till skillnad från resten av länder i Mellanöstern och Nordafrika valt att sköta utan hjälp från USA och EU.

Förutom terrorhotet brottas Tunisien införsitt andra parlamentsval sedan revolutionen den 14 januari 2011 av problem med ett stort antal flyktingar som dels tar sig över medelhavet dels kommer från de krisdrabbade grannländerna Libyen och Algeriet.
Som resten av världen kämpar Tunisien också mot den grymme fiende som heter kapitalism och någon strategi gentemot arbetslöshet, socialt utanförskap, kvinnoförtryck, korruption och byråkratiskt envälde har inget av det stora antalet partier som nu tävlar om köttgrytorna i valet kunnat uppvisa.
Tvärtemot är klyftan mellan fattig och rik i Tunisien större nu än under diktatorn Ben Ali; s tid.
Borgerlig demokrati är vad tunisierna vunnit med den arabiska våren men de ungdomar som uppträdde på facebook och intog gator och torg under de stormiga revolutionsdagarna har visserligen tagit en hel del lärdom av den franska revolutionen 1789 men visste intet om vad som sig utspelades i Ryssland 1917.
Det har sagts att jasminrevolutionen i Tunisien överlevt den kontrarevolutionen som nu drabbar resten av arabvärlden tack vare sina fredliga metoder. Kanske ligger det något i detta men framförallt har folket i Tunisien en stark organisering av arbetarklassen att tacka för det relativa lugnet i landet.
Vad som nu kommer att hända de närmaste dagarna är ovisst. Jag ser eldar tändas och på hustaken flaggas det rött.
– Gå och rösta, säger Tunisiens Kommunistiska Arbetarparti som legaliserades redan under Ben Alis tid. Men alla vi som röstar på Che Guevara och stannar hemma från vallokalerna blir uppmuntrade av alla de musikgrupper som drar runt i arbetarkvarteren och ordnar gatufest.

CHARLOTTE SVÄRDSTRÖM

RESULTATEN AV VALET I TUNISIEN.

JUBEL I VÅRA KÖK!
Av 62 procents valdeltagande blev Nidaa Tounes, borgerligt icke-religiöst parti, största parti med 37 procent av rösterna.
Islamistpartiet Ehnada kom tvåa med 26 procent.
Folkfronten, vars ledare Hamma Hammadi, också ordförande i Tunisien Kommunistiska Arbetarparti, som inte ställde upp i valet för egen del utan manade folket att rösta bort den gamla regeringen som varit Ehnada, hamnade på runt 5 procent.

Allting har sitt slut.
UT MED GUD!

CHARLOTTE

Nu kan du beställa det nya partiprogrammet för

SVERIGES KOMMUNISTISKA PARTI,

antaget på

SKP:s 36:e kongress 2013

Ring particentralen 08 735 86 40 eller via E-post

skp@skp.se

Från Ingemar Kristensson, två dikter för publicering i Riktpunkt.

Sist - befrielsen
Det är tomheten
kring vinden
vilken ger dess fläkt
det är avkomman
hos kvinnan
vilken genom
kamp och vedermöda
- verkar befrielsen

Omvälvning
Tingen kantiga fula
tryckande rått det känns
- världar ska rulla rulla
låg och hög byta plats
genom att sådd blir skörd
genom att natt blir dag
och att värdet som arbetet ger
alla kommer till del

Har du något att berätta? Mejla: riktpunkt@skp.se

ISSN 1102-7010

RiktpunKt

Utges av SKP Ans. utg.: Gun Isaxon

Flyghamnsgatan 1, 128 35 Skarpnäck Tel: 08-735 86 40

Pren-pris helår 200:-, kvartal 50:- Postgiro: 421 53 84-1 Bankgiro 636-7080

Sveriges Kommunistiska Parti

Flyghamnsgatan 1, 128 35 Skarpnäck * Tel: 08-735 86 40